

1920 og Begyndelsen af 1921, blev der imidlertid fra saa godt som alle Ordføreres Side i denne Sal udtalt Ønske om visse Ændringer i Uddannelsen, og jeg er tilbøjelig til at tro, at et saadant Ønske til Dels næres den Dag i Dag baade her i Salen og udenfor Salen. Jeg tror fuldt og fast, at man har indhøstet Erfaringer, som er blevet frugtbargjort, saaledes at en hel Del af de Anker, man kunde rette mod Uddannelsen forud for Lovens Behandling her i 1920—21, er borte. Det, man fremhævede den Gang, var navnlig, at Uddannelsen af Skovfogedelever var meget uensartet, og der er heller ingen Tvivl om, at dette var rigtigt; Uddannelsen foregik omkring i mange forskellige Skovdistrikter, og det er ganske klart, at den Uddannelse, disse Elever fik, var i høj Grad afhængig af, om de fik Uddannelsen paa et Distrikt, hvor der var en Skovrider og Skovfoged, der baade havde Tid, Evne og Villie til at give dem en fyldig Uddannelse. Man er kommet noget bort fra dette Forhold. Man har koncentreret Uddannelsen saaledes, at det nu kun er ganske faa Distrikter, hvor der finder Uddannelse af Elever Sted. Jeg kan nævne, at i de sidste 3 Aar er 80 pCt. af de uddannede Elever blevet uddannet paa 1 af 8 Skovdistrikter; dette viser klart, at man er ved at koncentrere Undervisningen meget stærkt, og det siger sig selv, at dette er en Fordel, da man jo lettere finder en enkelt Skovrider og Skovfoged, der er i Stand til at yde denne Undervisning paa en tilfredsstillende Maade, end naar man skal have flere til det.

Jeg ved, der er Ønsker fremme om at faa en Ændring gaaende ud paa, at den Undervisning, der bliver givet Eleverne i Skovbrugsfagene, maa blive udvidet noget. Ved Forhandlingerne om den nuværende Lov blev der fremsat Ønsker om en Ændring i Retning af, at den teoretiske Del af Undervisningen skulde falde paa et senere Tidspunkt, end Tilfældet har været. Nu er det saadan, at den teoretiske Undervisning gives paa et Kursus, der gaar forud for den praktiske Uddannelse ude i Distrikterne, og man har fra forskellige Sider ment, at dette ikke var helt heldigt, at det vilde være heldigere, om man kunde lægge denne teoretiske Undervisning paa et senere Tidspunkt af Elevernes Uddannelse. Om saadanne Ønsker er fremme nu, er jeg ikke helt sikker paa; jeg tror, at noget af det, man ønskede, allerede er opnaaet, men alligevel tror jeg, at der endnu kan være Ønsker til Stede om Ændringer i det forelagte Lovforslag og navnlig i den mini-

sterielle Bekendtgørelse, som danner Grundlaget for Elevernes Uddannelse.

Det er jo saa, at Skovbruget her i Landet ikke har den Betydning, som det har i mange andre Lande; Danmark er jo et skovfattigt Land; men alligevel forekommer det mig at være af Vigtighed, at vi har saa dygtige Mænd som muligt ude i Skovbruget. Derfor vil en god teoretisk og praktisk Uddannelse sikkert være af Værdi, og jeg antager navnlig, at den vil være af Værdi for de private Skovejere, navnlig de mindre, private Skovejere; for dem vil det sikkert være af stor Betydning, at der uddannes Skovfogder, som har en noget mere forstmæssig Uddannelse end den, der bliver givet i Øjeblikket. Men jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder, idet jeg baade selv ønsker og ogsaa tror, at det ønskes fra anden Side, at Lovforslaget bliver underkastet en kort Udvalgsbehandling. Jeg deler ganske den højtærede Landbrugsministers Ønske om, at vi kan naa til en i alle Henseender tilfredsstillende Form for Uddannelsen, saaledes at der kan blive Ro om Uddannelsesspørgsmaalet, og jeg tror, at denne Ro lettest opnaas ved, at Lovforslaget bliver underkastet en kort Udvalgsbehandling.

Pinholt: Da Lovforslaget om Skovfogedelevers Uddannelse i 1921 var til Behandling, var der fra forskellige Sider Ønske om, at man skulde være gaaet noget videre med Hensyn til den teoretiske Uddannelse, Skovfogedeleverne skulde have, men paa det daværende Tidspunkt ønskede man dog at prøve at lade Forslaget blive vedtaget i den Form, det havde, for saa at se, hvilken Tilfredsstillelse der kunde være ved den Form, man havde valgt. Nu havde jeg ventet, at man, naar Loven nu skal fornyes, havde faaet meddelt nogle af de Erfaringer, der er indvundet i den Tid, Loven har været gældende. Det er imidlertid ikke sket; der er ingen Oplysninger fulgt med Lovforslaget, og jeg kan derfor tiltræde den socialdemokratiske Ordførers Ønske om, at Lovforslaget bliver behandlet i et Udvalg. Jeg haaber saa, at den højtærede Landbrugsminister vil tilstille Udvalget de Indberetninger, som han formentlig har faaet fra Skovfogedkommissionen og maaske ogsaa fra Skovfogedorganisationerne. Med disse Ord kan jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i et Udvalg.

Parkov: Vi ser velvilligt paa dette Lovforslag, ønsker det undergivet en kort Ud-